

سوردهى تەوبە: پەشىمانى ۱۷۹ ئايەتە

سوردهى تەوبە: پەشىمانى لە مەدینە ھاتتۇتە خوارەوہ و ۱۷۹ ئايەتە

ئەمە بېزارى و دوورىيە لە خوا و پېغەمبەرىيەوہ؛ لەو شەرىك دانەرانەى وا ئىوہ، پەيمان و بەلېنتان لەگەلېان گرى داوہ ﴿۱﴾ جا (بەم حالەوہ) تا چوار مانگ رېنتان ھەبە كە لە (گۆى) زەويدا برون و بزانت ئىوہ ناتوانن خوا ناتەوان بكنەن و خو لە بن دەسلاتى خوا رزگار بكنەن، خوا رېسواكەرى خوانەناسانہ ﴿۲﴾ ئەمە ئاگادارى نامەبەكە لە لايەن خوا و پېغەمبەرىيەوہ بو (ھەموو) خەلك لە رۆزى ھەجى (مەزن) ئەكبەر (رۆزى جېزنى قوربان)، خوا و پېغەمبەرى ئەو لە بتپەرستان بېزارن، جا ئەكەر پەشىمان بېنەوہ بە قازانجانە و ئەكەر ملىش بادەن، لېنتان روون بى لە دەس خوا دەرناچن و مژدە و مزگىنەش بە خوانەناسان بەدە ئازارى پردەرد بەشيانہ ﴿۳﴾ مەكەر كەسانى لە بتپەرستان كە لەگەل ئەوان پەيمانتان گرى دابى، لە پاشان شتېكىان لى كەم نەكردوہ و پشتىوانىشيان لە ھېچ كەس بە دژى ئىوہ نەكردوہ، جا پەيمانى ئەوانە تا كۆتايى ماوہى ديارى كراو رابگرن، خوا خۇپاريزانى خوش دەوى ﴿۴﴾ جا كاتى كە مانگە (ئاگرەس:) ھەرامەكان تەواو بوون، لە ھەركوى بتپەرستانت دەستكەوت، بيانكوژن و ئەوان بە دىل بگرن و ئابلوقەيان بەدەن و لە ھەر كەمىنگايە كدا مردە و زىندە و رەبەت و بۆسەيان بو دابنېن و رېگايان پى بگرن، جا ئەكەر تۆبە بكنەن و نوپۇ بەجى بېنن و زەكات بەدەن، رېگايان بو بكنەنەوہ، بە ھەقىقەت خوا لېبور و فرە دل لاوېنہ ﴿۵﴾ ئەكەر يەكلى لە بتپەرستان پەناى بو تۆ ھېنا و خۆى خستە بەر دالدەى تۆ، پەناى بەدە تا قسەى خوا بېسى (و بېرى لى بكا تەوہ)، لە پاشان ئەو بە جىگاي ھېمن بگەينە، با نەترسى چونكە ئەوان ھۆزىكى نەزانن

﴿۶﴾

چلۆنه کوا ئەوانەى بتهپرستن؛ ئەو بەلّين و پەيمانەى به خوا و پيغه مبهري دهيدەن به جپى دینن (که چى ئەوانه هه ميشه بهلّين شکين بوون) مه گهر که سانى که له گهل ئەوان له پەناى مه سجدولحه رام پيکه وه پەيمانتان به ست، هيمان پيى وه فادارن و له سهري ماون، جا مادام که له بهرانبهر ئيوه دا وه فادار بن، ئيوهش بهلّين شکين مەبن و له بهرانبهر ئەوان وه فادار بن، خوا خوپاريزانى خوش دهوى ﴿۷﴾ چلۆن (پەيمانتان بايه خى ههيه) له حالیکدا که ئە گهر پيتان بويرن و به سهر ئيوه دا زال بن، نه خزمى له بهر چاو ده گرن و نه بهلّينى خويان، ههر به زمانى خويان دلخوش و رازيتان ده کەن، به لام دليان حاشا ده کا، زوربهى ئەوان فاسقن (: خراب و پەيمان شکين) ﴿۸﴾ نيشانه کانى خويان به نرخی کهم فرؤشت و (خهلکيان) له رپکاي ئەو گيسرايه وه، ئەوان کرده وه به کى به دفه رانه ئە نجام ئە دهن ﴿۹﴾ (نه ک ته نيا له بابەت تۆه) له بارهى هيج برواداريکه وه خزمایه تى و پەيمان له بهر چاو ناگرن، ههر ئەوانه ن دەس دريژکه ر ﴿۱۰﴾ جا ئە گهر تۆه بکه ن و نويز به جپين و زه کات بده ن، براى دینی ئيوه ن، ئيمه نيشانهى خومان بو دسته يى که ئە زانن شى ده که ينه وه ﴿۱۱﴾ ئە گهر پەيمانه کانى خويان دواى بهلّينى خويان بشکينن و ته وس و توانج له ئايينى ئيوه بده ن و قسه ي به تیکول و به تيز و تانه له بابەت دینی ئيوه بدوين، جا له گهل پيشه وايانى خوانه ناسان بجه نگن، ههر ئەوانه ن بپهيمانن، به لکوو ده ستان لى هه لگرن ﴿۱۲﴾ ئايا له گهل هوزى که له سوينده کانى خويان پاشگه ز و پەشيمان بوونه وه و بو ده رکردنى پيغه مبه ر لى بران، خه زاو جه نگ ناکه ن؟ له حالیکدا ههر ئەوانيش ده س پيشخه ريبان کرد له شه ر له گهل ئيوه دا، ئايا له وان ده ترسن؟ جا خوا بهر حه قتره که لپى بترسن، ئە گه بروادارن ﴿۱۳﴾

له گه لپان بجه ننگن، (ته گهر بجه ننگن) خواش به دهس ئيسوه نازاريان ئه دا و ژيريان ده خا و يارمه تي ئيسوه ئه دا (تا زال بن) به سه رياندا، كو لي دل و دهر و ونى بپرواداران شه فا ئه دا و دايدمه مركيني ﴿۱۴﴾ رق و قيني دليان رانه مالى و له ناو ئه با، پاكي ده كاته وه، خوا تو به ي ههركهس كه بيه وي (و شياو ويش بي) و هره ده كرى، خوا فره زانا و له كارزانه ﴿۱۵﴾ ئايا لاتان وايه كهس خوتان تينا گه ييني و ههروا ملي پيوه نين، خوا كه سانى له ئيسوه كه خه زايان كرد و غه يري خوا و پينغه مبهري ئه و و پرواداران يان نه كرده ته پاردارى خو يان؛ بي ئاگايه، خوا به وهى ده يكه ن به ناخى ئاگايه ﴿۱۶﴾ ناشى ئه وانه ي هاوبه شيان بو خوا دانسوه، مزگه و ته كاني خوا ئاوه دان بكه نه وه، به تايبهت كه له سه ر كوفرى خو يان شايه دن، ئه وانه كرده و ديان به فيرؤ چووه (بي بايه خ بووه)، له ئاگردا بو هه ميشه قه تيسن ﴿۱۷﴾ ته نيا كه سي بو ي هه يه مزگه و ته كاني خوا ئاوه دان بكا ته وه كه برواي به خوا و به رؤژى به ري هينايى و نوؤ بكا و زه كات بدا، بي چگه له خوا له هيچ شتيك نه ترسي، جا ئه شى تا قمى ناوا له رينو ينى كراوه كان بن ﴿۱۸﴾ ئايا (كه سي كه) به حاجيان ئاوه ئه دا و سه رپه رستى مه سجدولحه رام ئه كا، وه كوو كه سي دانه نين كه برواي به خوا و رؤژى به ري هيناو و له ريگاي خوادا خه زاي كرده وه (ئهم دو وانه) لاي خوا به رانه ر نين، خوا هوؤ و تا قمى ناحه قيكاران ناخاته سه ر راسته ري ﴿۱۹﴾ ئه وانه ي پروايان هيناو و كو چيان كرده وه و به مال و گيان يان له ريگاي خوادا خه زايان كرده وه، لاي خوا پله يان به رزتره، رزگاران هه ر ئه وانه ن ﴿۲۰﴾

پەرورەرتنەریان بە ڕەحمەتیی لە لایەن خوێیەووە و ڕەزای خوێ لەوان و بە باغ و بەهەشتی پڕ نیعمەت و پایەدار مزگینییان ئەداتن ﴿۲۱﴾ ھەمیشە لەو (باغانە)دا دەمێننەووە، لای خوا پاداشی گەورە ھەیە ﴿۲۲﴾ ئەی کەسانی کە برواتان ھیناوە! ئەگەر باوک و براکانی ئێسە ناباوەراییان لە پروا پێ باشتر بوو و خوشتریان ویست، بەلایاندا مەچن و توخوینیان مەکەون و مەیانکەنە دۆستی دینی خۆتان، ھەرکەس لە ئێسە دۆستییان بکا ستەمکاران ھەر ئەوانن ﴿۲۳﴾ بلی: ئەگەر باوکتان و منداڵە کانتان و براکانتان و ژنە کانتان و خێلە کانتان، و مال و دارایی یەک کە بە دەستتان ھیناوە و کەلپەلی بازارگانی کە دەترسن لە کەمی بدەن و لە برەو کەون و خانوو بەرە ی باش و دلپەسەند و جیی حەوانەووە کە خوشتان دەوێ و حەزی لێ دەکەن لە خوا و پیغەمبەری خوا و خەزا لە ڕیگای خودادا لاتان گرینگتر و خوشەویستترە، جا چاوەروان بن کە تا خوا فەرمان (و جەزەبەیی) خوێ بۆ ئێسە بنیڕی، خوا خێل و تاقمی فاسق و نافەرمان رینوینی ناکا ﴿۲۴﴾ بە ھەقیقەت خوا لە زۆر مەیداناندا یارمەتی ئێسە دا (و بەسەر دوژمندا زالی کردن) و لە ڕۆژی حونەین (یشدا یارمەتی دان)، لەو کاتە کە لە زۆربوونی خۆتان سەرتان سوورما، بەلام (زۆربوونتان) لە ھیچ شتیک ئێسە بی نیاز نەکرد (و کۆسپیککی لە ڕیتان لائەبرد) و (کۆی) زەوی بەو ھەموو بەرینیبەووە بۆتان تەنگەبەر بوو، لە پاشان پشتتان کردە دوژمن و راتانکرد ﴿۲۵﴾ لە پاشان خوا دلنایی (سەکینە و) ھیمناہتیی خوێ بۆ سەر پیغەمبەری خوێ و بۆ برواداران نارد و پیشمەرگە و گریلاشی دا بەزاند و ناردی (تا یارمەتی ئێسە بدەن) کە ئێسە ئەوانتان نەدەدی، خوا خوانەناسانی جەزەبە دا و سزای خوانەناسانیش ھەرئەوہیە ﴿۲۶﴾

پاشان لە دوای ئەوەی هەرکەسێ خوا بیهوێ (و شیواویش بێ) پەشیمانی و تۆبەیی لێ قەبوول دەکا، خوا فرە لیبور و دل لاوینە ﴿۲۷﴾ ئەی کەسانی کە پرواتان هیناوه! بە هەقیقەت بت پەرستان ناپاکن، جا نابێ دوای ئەم سال لە مەسجدولحەرام نێزیک بنهوه، ئەگەر لە هەژاری و ئاتاجیش ئەترسن، جا خوا لە خۆی بێ نیازتان دەکا، ئەگەر بیهوێ، خوا پەر زانا و لە کارزانە ﴿۲۸﴾ بجهنگن لە گەل ئەوانەیی کە پروایان بە خوا و رۆژی بەرێ نییە، بە حەرام و بە ناپەرەوای نازانن ئەوەی وا خوا و پیغەمبەری ئەو بە ناپەرەوایان داناوه، ئەو کەسانەیی کیتاویشیان پێ دراوه نایینە سەر دینی راستیش تا ئەو تا بە دەستی خۆیان بە زەلیلی و سەرشۆری سەرانی خۆیان بە ئیوه بەن ﴿۲۹﴾ جوولە کە وتیان: عوزەیر کورپی خوایه! فەلەکان وتیان: مەسیح کورپی خوایه، ئەم قسانە کە بە زاریانەوهیە؛ وەک قسەیی کەسانیکە لە بەرا حاشایان لە خوا و پیغەمبەر کردبوو، خوا بیانکوژی چ درۆیهک دەلین؟ ﴿۳۰﴾ (ئەوانە: لە جیاتی خوا زانیان و رەبەنەکانی خۆیان، مەسیحی کورپی مەریه میان کرده گەرە و خوا، لە حالیکدا بیجگە لە مە فرمانیان پێ نە کرابوو کە نابێ بیجگە لە خۆی تاق و تەنیا بپەرستن؛ خوا پاکە و لەوەی هیش بە دوورە کە بە هاوتای خۆی دادەنن ﴿۳۱﴾

ئهوانه دهیانه وی به فووی ده میان تیشکی پروونا کایی خوا بکوژتینه وه، به لام خوایش خووی لی
 براوه که ئەم تیشکه (دینی ئیسلام) به تهوای سه ریخا با خوانه ناسانیش هه ز نه کهن و پینان
 ناخۆش بی ﴿۳۲﴾ ئەو زاتیکه پیغه مبهری خووی بو ئی نیشان دان و ئایینی به رهقه وه نارد تا
 هه موو دینه کان وه بهر خووی بدا و به سه ریاندا زالی بکا، هه چه ند ئهوانه ی هاوبه شیان بو خوا
 داناوه؛ هه ز نه کهن و پینان ناخۆش بی ﴿۳۳﴾ ئەی که سانی که برواتان هیناوه! زۆری له زانایان
 (ی ئه هلی کتیب) و راهیبان، مالی خه لک به خوت و خو پایی ده خوون و له ریگای خوایش
 ده یانگێر نه وه، ئەوانه که زیڕ و زیو ده که نه که نجینه و له ریگای خوادا نایبه خشنه وه، جا
 مزگینییان به عه زابی به ژان و پر دهر د به ده بی ﴿۳۴﴾ رۆژی که (زیڕ و زیو) له ئاگری
 جه هه نده مدا سوور ئه کریتته وه، جا تویل و که له که و پشتیانی پی داغ ئه کری (به وان ده لئین):
 ئەمه هه ر شته بوو که کردتانه گه نج بو خو تان، جا دهر دی ئه و شته ی که کردووتانه ته که نجینه
 بو خو تان بیچیتن ﴿۳۵﴾ له و رۆژه وه که خوا ئاسمان و گووی زهوی دا هیناوه له کتیبی خویدا
 نووسیویه تی ژماره ی مانگه کان دوا زده ن، که له وانه چوار مانگیان هه رامه مانگن (و جه نگ
 له واندا قه ده عه یه)، ئەمه ئایینیکی به رده وام و پسته وه (لای خوا)، جا له بهر ئەمه له م
 مانگانه دا سته م له خو تان مه کهن (و له هه ر جوړه خوینرپیژی خو پباریزن) هه مووتان به تیکرا
 له که ل ئەم بت په رستانه بجه نگن، هه روه کوو ئه وان هه موویان به که له کۆمه له که ل ئیوه جه نگ
 ده کهن، بزنان به راستی خوا له که ل خو پاریزانه ﴿۳۶﴾

گوێزانهوه و جی به جی کردن و دواخستنی حەرامەمانگەکان دەبێتە هۆی زیاد بوونی
خوانهناسی و خوانهناسەکانی پێ لاری و گومرا دەکا له سالیکیدا شەرپ بە رەوا دەزانن و له
سالیکیدا بە نارەوا، تا ژمارەدی مانگە رەوا و نارەواکان بخەنەوه یەک و بە خەیاڵ بەرامبەر
بێنەوه و له ئاکامدا ئەوهی خوا بە نارەوای داناه، بە رەوای بزانی، دیارە شەیتان کردووی
ناحەز و کریت و نارەوای ئەوانی له بەرچاویان بزیانی بە باش و جوان رازاندۆتەوه، خوا هۆزی
دژە دین رینوینی ناکا ﴿۳۷﴾ ئەی کەسانی کە پرواتان هیناوه! بۆچ کاتی کە بە ئیوه وترا: له
رێگای خوادا بەرەو خەزا بپۆن، له زهویدا لەش گرانی دەکەن؟ ئایا بە ژبانی دنیا لەباتی
ئاخیرەت رازی بوون! جا (بزانی) خوۆشی ژبانی دنیا لەبەرانبەر ئاخیرەتدا شتیک نییه، مەگەر
کەم و بێبایەخ ﴿۳۸﴾ ئەگەر (بەرەو مەیدانی خەزا) نەپۆن، خوا عەزابێکی دەرداویتان پێ
دەگهینی و تاقمی تر لەباتی ئیوه دائەنێ، هیچ زیانی بەو ناگهینی، خوا بەسەر هەموو
شتیکدا بەتوانا و بەوزەیه ﴿۳۹﴾ ئەگەر یارمەتی ئەو نەدەن، جا بە هەقیقەت خوا بۆخۆی
دەهانای هات، ئەو دەمه کە خوانهناسان ئەویان (له مەککە) دەرکردبوو ئەو وەختەیش کە له
ئەشکەوتە کەدا بوون، هەر یه کێک بوو له دوو کەسان، ئەو وەختیش، بە ههواله کەهی خوۆی
(ئەبویە کرێ)؛ دەوت: خەفەت مەخۆ، خوا له گه لمانه! لهو دەمه دا خوا سه کینه و ئۆقره ی خوۆی
بۆ نارد و بە سپای پیشمەرگه کە نەدەببندرانی یارمەتیانی دا، وتار و قسه (و ئامانجی)
خوانهناسانی وەبنا و له خواری رابگر (و تیکی شکاندن) و قسهی خوا (و ئایینی ئەوی)
بەرز و سەر خست، خوا فرە بە دەسه لات و له کارزانه ﴿۴۰﴾

بەپەلە بەرەو جەنگ راپەرن، چ سووکبار و چ گرانبار بن و بە مال و گیانی خۆتان لە ڕیگای خوا خەزا بکەن، ئەمە بۆ ئیوە باشترە ئەگەر بزانی ﴿۴۱﴾ (تاقمێ لەوانە جوێکن کە) ئەگەر دەسکەوتیکی بێ رەنج و نێزیک و سەفەریکی کورت و ئاسانیان لەبەر با (بۆ تەماعی دنیا) لە تۆ پەیرەوی دەکەن، بەلام ڕیگای سەخت و دژوار وەک: (جەنگی تەبووک) بۆ ئەوان (سەخت) هات (لەبەر ئەوە لەشگرانیان کرد و ملیان بادا)، لە دوایدا بە خوا سویند ئەخۆن کە ئەگەر بمانتوانیسا، لەگەڵتان دەهاتین، (بەم درۆیانە) خۆیان لەناو ئەبن، خوا ئەزانێ کە ئەوانە درۆزن ﴿۴۲﴾ خوا تۆ ببەخشێ، بۆچ ئیجازەت بەوان دا، کەمێ خۆت رابگرێتا تا بۆت دەرکەوتبا کێه راستن و درۆبێژانیش بناسی؟! ﴿۴۳﴾ ئەوانە کە بە خوا و پۆژی پەسلان برۆیان هەیه، نایەن ئیجازەت لێ بخوازن کە ئایا بە گیان و بە مال لە ڕیگی خوا خەزا بکەین، دەرۆن دەیکەن، خوا خۆپاریزان دەناسی ﴿۴۴﴾ تەنیا کەسانی لە تۆ ئیجازە (ی نەهاتن بۆ جەنگ) وەردەگرن کە برۆیان بە خوا و پۆژی جەزا نییە و دل و دەروونیان لە شک و دوودلیدا، جا ئەوان لە دوودلی خۆیان سەرگەردانن ﴿۴۵﴾ ئەگەر (راست دەلێن و) بیانویستبایە (بۆ جەنگ) دەرکەون، کەرەستە ی پۆستیان ئامادە ئەکرد، بەلام خوا هاتنی ئەوانی پەسەند نەکرد، جا تین و تاوی دلێ ئەوانی لە ورە خست و (لەم کارەیش) رابگرتن، بەوان وترا: لەگەڵ پەکەوتوان و (منال و پیر و نەخۆشان) دابنیشن ﴿۴۶﴾ ئەگەر لەگەڵ ئیوەیشدا بچووبایەنە (مەیدانی جەنگ)، بێجگە لە دوودلی و پەرتیشانی شتیکیان بە ئیوە زیاد نەدەکرد و بەلەز لە ئیوان ئیوەدا دەسیان دەکرد بە ئاژاوەنەوانە، لە ئیو ئیوەدا کەسانی (سست و زەعیف) هەن کە قسە ی ئەوانەیان دەبیست و وەریان دەگرت، خوا ئاگای لە ناحەقیکاران و سته‌مکارانە ﴿۴۷﴾

ئەوانه بهر له وهش دهسيان دابووه ئازاوه نانهوه و پشپيوى و كردهوه كانيان بو تو گوپرى و بهراوه ژوو نيشانيان ددها، ههتا فهرماني خوا ئاشكرا بوو و سهر كهوت، له حاليكدا پييان ناخوش بوو ﴿۴۸﴾ هه ندې لهوانه ده لېن: ئيجازه مان بده (تا له خهزا به شدار نه بين) و تووشى گونا حمان مه كه (نهوه كوو له وييدا ئه ويندارى كچه روميان بين)، ئاگادار بن (ئىستا) كه وتوونه ته ناو گوناح، جه هه ندهم ده وري خوانه ناسانى داگرتووه! ﴿۴۹﴾ هه ركاتى چاكه يه ك به تو بگا، ناربه تيان ده كا، ئه گهر خراپه يه ك (تهنگانه و زهره ريك) به تو بگا، ده لېن: ئيمه له بهرا تيبينيمان ده كرد و مشوورى خو مان خوارد و كارقايمى خو مان كرد، به دلخوشي له تو دووره پهريزى ده كه ن ﴿۵۰﴾ بلې: هيچ رووداويك بو ئيمه روو نادا، مه گهر ئه وهى وا خوا بو ئيمهى نووسيوه، ئه و دؤست (و پشتيوانى ئيمه يه)، جا برواداران گهره ك و پيوسته ته نيا پشت به خوا ببهستن ﴿۵۱﴾ بلې: ئايا له بابته ئيمه وه بيجگه له يه كى له و دووانه ي كه ههردووكيان باشن چتى ترمان تووش ببى؟ (يا به سهرتانا زال ده بين يا شه هيد ده كر بين)، ئيمه يش بو ئيوه چاوه روانين كه خوا ئيوه تووشى عهزابى له لايهن خو يه وه بكا يا به ده ستى ئيمه (له م دنيايه له ناو بچن)، جا چاوه نوپ بن و ئيمه يش له كه ل ئيوه چاوه روانين ﴿۵۲﴾ بلې: به دل بى يا به نابه دلى، مالى كه به ختى بكه ن، خوا لىيان قه بوول ناك، چونكا ئيوه كو مه لى له رى لادهر بوون ﴿۵۴﴾ هه ر بويى هه رشتى به ختى بكه ن خوا لىيان قه بوول ناك، چونكا ئەوانه له خوا و پيغه مبه ره كه ي حاشايان كرد و نوپه كانيان به ته مه لى به جى دىنن و ئه وهى ده يشى به خشن به نابه دلييه ﴿۵۴﴾

جا (زۆر بوونی) مال و منالی ئەوان، سەر سوورماوت نەکا، خوا ئەیهوی بەو هۆیهوه ئەوانە له ژیانی ئەم دنیا بههوانه شکهههجه بدا و به سهختی گیانی ئەوان دهریچی، چونکا خوانهناسن ﴿۵۵﴾ به خوا سویند دهخۆن که ئەوان له ئیوهن و کهچی له ئیوه نین، بهلام ئەوانه تاقمیکن ئەترسن (زراویان چووه)، چونکه درۆ دهکهن ﴿۵۶﴾ ئەگەر پهنا و پهسیو یا جیی ههوانهوه، یا رههۆلیک یا ئەشکهوتاتییک شک ببردبا و بدۆزنهوه، خۆی بۆ لوهول دهکهن، به ههلهداوان بۆی دهچن ﴿۵۷﴾ لهوان کهسانی ههن که له دابهش کردنی سهدهقه و دهسکهوت له تۆ به گازندهن و رهخنه له تۆ دهگرن جا ئەگەر لهوانه بهوان بدری رازی دهبن، ئەگەر پێیان نهدری، تووره و قهئس دهبن و دهبۆلینن (چ مافی ئەوان بێ یا مافیان نهبێ) ﴿۵۸﴾ ئەگەر ئەوان بهودی که خوا و پیغهمبهری ئەو پێیان ئەدا رازی دهبوون و دهیانگوت: خوا بهسه بۆ ئیمه، له دوااییدا خوا و پیغهمبهری خوا له فزۆلی خۆی ئەمانداتی، ئیمه تهنیا رهزای ئەومان دهوی (ئهگەر وابن بهسوودیانه) ﴿۵۹﴾ زهکات تهنیا بۆ ههژاران و مسکینان و کریکاراتییکه که بۆ (کۆکردنهوی) ئەو کار دهکهن و بهختیش بکری بۆ هۆگری نهیاران تا دلێان بۆ لای خوا رابکیشی، (ئهو زهکاتهیان پێ ئەدری)، بۆ ئازادکردنی کۆیلان و بهخسیر، بۆ (دانهوهی قهرزی) قهرزداران و ههروا زهکات بدری له رێگای (پتهو کردنی) ئایینی خوا، بۆ ئەوانهیه که له رێگا بهجی ماون، ئەمه بریار و ئهرکییکه له خواوه، خوا زانا و له کارزانه ﴿۶۰﴾ لهوانه کهسانییک ههن که پیغهمبهر ئازار ئەدهن و دهلین: ئەو خۆش باوهر و گوێرادییره! بلێ: گوێ له چاکه دهگری که به قازانجی ئیوهیه، ئەو برپای به خوایه و (ههروهها) برپای به برپواداران ههیه و رهحمهته بۆ کهسانی له ئیوه که برپایان هیناوه، ئەوانهش که راسپاردی خوا، عهزیهت و ئازار ئەدهن، عهزایی دهردناکیان بۆ ههیه ﴿۶۱﴾

بۆ ئیوہ سویند بە خوا ئە خۆن تا ئیوہ رازی بکەن، کەچی شیاوتر ئەوہیە کە خوا و پیغەمبەری خوا رازی بکەن، ئەگەر (راستیژن و) بروادارن ﴿۶۲﴾ بۆ دەبێ ئەیانزانیبێ هەرکەسێکی لە گەڵ خوا و پیغەمبەری خوادا دوژمنی بکا، بۆ ئەو ئاگری جەھەندەم هەبێ کە بۆ هەمیشە لەویدا قەتیس دەمینیستەوہ، ئەمە بەدنیوی و ریسوایی و نەنگیکی گەورەبە ﴿۶۳﴾ دوورپووەکان مەترسی ئەوہیانە کە سوورپەتیک بە دژی ئەوان بێتە خواری و خەبەریان پێیدا و ئەوہی وا لە دل و دەروونیاندا بە رازەیان ئاشکرا بکا، بۆ ئیوہ گالته و کەپجار بکەن، ئەوہی وا لێی دەترسن و خۆی لێ دەپاریژن، خوا ئاشکرای دەکا! ﴿۶۴﴾ ئەگەر لەوانە پرسیار بکە (بۆچ ئەم کارە ناشیاوانەتان ئەنجام داوہ)، راست دەلێن: کایە و گالته مان دەکرد، بۆی: ئایا بە خوا و نیشانە ی خوا و بە پیغەمبەری خوا گالته دەکەن؟ ﴿۶۵﴾ (بۆی: عوزر نەهیننەوہ (کە بێ کەلکە، چونکە) ئیوہ دواي برۆاھینان بوونە دژی ئیسلامەتی، ئەگەر تاقمی لە ئیوہ (لەبەر تۆبە کردن) خۆش ببین، دەبێ تاقمی تر ئازار بدرین، چونکە ئەوانە تاوانبار بوون ﴿۶۶﴾ پیاوانی دوورپو و ژنانی دوورپو وەکوو یەکن و هەموو لە یەکتەرن، ئەوانە بە خراپە فەرمان ئەدەن و پێی لە چاکە دەگرن و دەستیان (لە بەخشین) دەقووچینن، خویان لە بیر بردوہ و خوایش ئەوانی لەبیر بردوہ (و پەحمەتی خۆی لێ بریون)، هەر دوورپووەکان خوانەناسن و لە پێی لادەرن ﴿۶۷﴾ خوا بە پیاوان و ژنانی دوورپو، وە بە خوانەناسان بەتیکرا بەلێنی ئاگری جەھەندەمی داوہ کە بۆ هەمیشە سەرپاک گشتیان لەویدا قەتیس ئەمینیستەوہ، ئەوہ بۆ ئەوان بەسە، خوا ئەوانە ی لە پەحمەتی خۆی دوور خستۆتەوہ، عەزابی هەمیشەیی هەر بۆ ئەوانە ﴿۶۸﴾

(ئێوه دوورپووه‌کان) هەر وه‌ک که‌سانێکن که‌ به‌ر له‌ ئێوه بوون (و رێگای دوورپووییان گرتە به‌ر)، ئەوانه‌ له‌ ئێوه قه‌ویتر و به‌وزه‌تر و مالّ و منالێشیان زۆرتر بوو، ئەوان له‌ به‌شی خۆیان (له‌ دنیا له‌ رێگای هه‌وه‌س و تاواندا) که‌لکیان وه‌رگرت، ئێوه‌ش له‌ به‌شی خۆتان (له‌م رێگایه‌دا) که‌لکتان وه‌رگرت، هه‌ر به‌و جوهری ئەوانه‌ی به‌ر له‌ ئێوه که‌لکیان وه‌رگرت، ئێوه تووشی پرۆپوچ بوون هه‌روه‌ک ئەوانه‌ تووشی بوون؛ ئەوان له‌ دنیا و ناخیره‌تدا کار و کرده‌وه‌یان به‌فیرۆ چوو، هه‌ر ئەوانه‌ش زیان لێکه‌وتوون ﴿۶۹﴾ نایا هه‌والی که‌سانێ که‌ به‌ر له‌وان بوون، به‌وان نه‌گه‌یشتووه، هۆزی نووح و عاد (هۆزی هوود) و سه‌موود (هۆزی سالج) و هۆزی ئیبراهیم و یارانێ مه‌دیەن (هۆزی شوعه‌یب) و شاره‌ ژێر و روو کراوه‌کانی (هۆزی لووت) که‌ پێغه‌مبه‌ره‌کانیان به‌ به‌لگه‌ی روونه‌وه‌ هاتنه‌ لایان (به‌لام وه‌ریان نه‌گرتن)، دیاره‌ خوا سته‌می له‌وان نه‌کردووه، به‌لکوو خۆیان سته‌میان له‌ خۆیان کردووه ﴿۷۰﴾ پیاوان و ژنانی برۆادار دۆستی یه‌کترن، به‌ چاکه‌ فرمان ئەده‌ن و به‌ر له‌ خراپه‌ و کاری پیس و دزیو و ناحه‌ز و ناله‌بار ده‌گرن و نوێژ به‌جی‌دینن و زه‌کات ده‌ده‌ن، و له‌ خوا و پێغه‌مبه‌ری خوا ئیتاعه‌ت ده‌که‌ن، له‌ دواییدا خوا ئەوانه‌ ده‌خاته به‌ر په‌حمه‌تی خۆی، خوا فره‌ به‌ده‌سه‌لات و له‌ کارزانه‌ ﴿۷۱﴾ خوا به‌ پیاوان و ژنانی برۆادار به‌لێنی باغ‌که‌لێکی له‌ به‌هه‌شت داوه‌ که‌ چۆمه‌ئاو به‌خوڕ به‌ بن‌داره‌کانیاندا ئەروا، بۆ هه‌میشه‌ له‌ویدا ئەمێننه‌وه‌ و خانووبه‌ره‌گه‌لی به‌ باغاتێ به‌هه‌شتی عه‌ده‌نی پێ‌داون، وه‌ ره‌زای خوا (له‌ هه‌موو ئەوانه‌) باشته‌! ده‌سکه‌وتی گه‌وره‌ش هه‌ر ئەمه‌یه‌ ﴿۷۲﴾

ئەوی پێغەمبەر! لە گەڵ خوانەناسان و دوورپووەکاندا بە شەر وەرە و بەسەریاندا توند و توورە بە، جیگایان جەهەندەمە و چ چارەنووسینکی خراپە ﴿۷۳﴾ سووتند بە خوا دەخۆن (کە قسەوی خراپیان لە پشت سەری پێغەمبەر) نەگوتوو، کەچی بە یەقین قسەوی خوانەناسانەیان کردوو، دواوی موسولمان بوون، لە دین پەشیمان بوونەتەو و (بوو کاری خراپ) لێ پران کە بویان نەلوا و نەرەخسا، هەر لەبەر ئەوەی کە خوا و پێغەمبەری خوا ئەوانی بەو چاکەییە بێ نیاز کردوون، جا (بەم حالەشەو) ئەگەر تۆبە بکەن، بویان چاکتر ئەبێ، ئەگەر مل بەدەن لەم دنیا و ئەو دنیا خوا بە نازاریکی دەردناک جەزەبەیان ئەدا، لەسەر ئەم خاکە هیچ یار و پشتیوانتیکیان بوو نییە ﴿۷۴﴾ لەوانە کەسانیک هەن کە پەشیمانان لە گەڵ خوا گری دا کە شەرته، ئەگەر خوا لە چاکەوی خۆی مالمان بدات، خێر و خیرات ئەکەین و لە پیاوچاکان دەبین ﴿۷۵﴾ جا کاتێ خوا لە چاکەوی خۆی بەشی پێ دان، پرژدییان لەسەر کرد و ملیان بادا، ئەوان روو وەرگیرن ﴿۷۶﴾ جا لەبەر ئەوەی پەشیمانی خویان شکاند و درۆشیان لە گەڵ خوا کرد، دوورپوویی هەر لە دنیاندا هێشتۆتەو تا ئەو پرژەوی دینەو بەر بارەگای خودا ﴿۷۷﴾ تایا نەیان دەزانی کە خوا پاز و قسەوی بە سرتەسرتی ئەوانی دەزانی، خوا لە هەموو نادیار و نەپەنپەییەک زۆر ئاکایە ﴿۷۸﴾ کەسانێ کە لەو پرۆادارانەوی وا بە دل و گیان بێجگە لە زەکات، خیراتیش دەکەن، تەوس و تەشەر و تانەیان لێ دەدەن (و دەلێن: ئەمە پرووبینی و پریایە) و هەروا لەو کەسانەوی وا هەر ئەو نەندەیان دەس دەروا کە دەبێهە خشن ئەوسا گالته‌یشیان پێ دەکەن، خوایش گالته‌ بەمان دەکا ﴿۷۹﴾

چ داواى لىبورديان بۆ بکهى يا نه کهى، (تەنانت) تەگەر حەفتا جاريش داواى لىبورديان بۆ بکهى، هيىمان خوا نايانبه خشى، ئەمە لەبەر ئەوەیە که ئەوانە لە خوا و پيغەمبەرە کهى حاشايان کرد، خوا هۆزى خوانەناسان رپنويى ناکا ﴿۸۰﴾ فرمانەبەرەن (لە جەنگى تەبووک) بەوہ دلخۆشەن که لە مالى خويانمان و لە هاوړى بوون لە گەل خوا و پيغەمبەرى خوا لايان دا؛ دليان پيۆه نەبوو بە مال و گيان لە رپى خوادا خەزا بکهن و بکۆشن، دەيانوت: لەم گەرمایەدا (بۆ مەيدانى جەنگ) نەچن، بەوانە بلئى: ئاکرى جەهەندەم لە مەيش گەرمترە، ئەگەر فاميان دە کرد ﴿۸۱﴾ جا با ئەوان کەم پيیکەنن و زۆر بگريين، لە سزای ئەم کارانەى ئەنجاميان داوہ ﴿۸۲﴾ جا هەرکاتى خوا تۆ بۆ لای ئەوان بگەرپنیتەوہ، جا لە تۆ ئيجازەى چوونەدەرى (بۆ مەيدانى خەزا) بخوازن، بلئى: هيچ کاتى لە گەل من نايەندەرى و هەرگيز لە گەل مندا، لە گەل دوژمندا ناجەنگن، چونکە ئيوە يە کەم جار بە دانيشتن رازى بوون، ئيستاش لە گەل ملبادە رانا بميننەوہ ﴿۸۳﴾ کاتى يە کۆ لەوان مرد، هيچ کات لەسەرى نوپۆ مەخوينن، ئەوانە حاشايان لە خوا و پيغەمبەرە کهى کرد، لە حالیکدا بە ناموسلمانى مردن ﴿۸۴﴾ مال و منالى ئەوان نەبيتە هۆى سەرسورمانى تۆ (ئەوانە بۆ ئەوان نيعمەت نيیە، بەلکۆو) بەراستى خوا ئەيوەى بە هۆى ئەوانەوہ لە دنيادا جەزەبەيان بەدا، گيانيان دەرپچى لە حالیکدا که خوانەناس بوون ﴿۸۵﴾ کاتى سەورپەيەک دپتە خواری که برپاوە خوا بيینن و هاوړى لە گەل پيغەمبەرە کهى خەزا بکهن؛ کەسانى لەوان: (دوورپووەکان) که دەسەلات و وزەشيان هەيە، لە تۆ ئيجازە دەخوازن و دەلینن: وازمان لى بيى و ليىمان بگەرپى با لە گەل دانيشتووەکان بين (که لە خەزا تەرخان بن ﴿۸۶﴾)

ئەوانە رازی بوون کە لە گەڵ دانیشتوووان بن و مۆر لە دلّیان دراوہ و هیچ تیناگەن ﴿۸۷﴾ بەلام پیغەمبەر و ئەوانە ی کە برۆیان بەو هیناوە بە مال و گیانیان کەوتنە خەزا، خۆشی و چاکە هەر بۆ ئەوانە و هەر ئەوانیشن رزگار ﴿۸۸﴾ خوا بۆ ئەوان باغ گەلیکی ساز داوہ کە چۆمەناو بە بن دارەکانیدا بە خور دەروا، بۆ هەمیشەش لەویدا ئەمیننەوہ، ئەمە رزگاربیە کی مەزنە ﴿۸۹﴾ بیانوگرانی عەرەبی دەشتە کی هاتنە (لای تۆ) کە ئیجازە ی دانیشتیان پێ بدری، کە نەچنە خەزا، بەلام ئەوانە ی وا بە خوا و پیغەمبەری خوا درۆیان وت (بێ عوزر لە مائی خۆیان) دانیشتن، لە دواییدا کەسانێ لەوانە خوانە ناس بوون (و عوزریان نەبوو) بەم زوووانە ئازار و عەزاییکی دەرداوییان دەگاتێ ﴿۹۰﴾ بۆ بێ هیزان و نەخۆشان و لەش بەبار و ئەوانە ی کە هیچیان بە دەستەوہ نییە (کە بۆ خەزا) خەرجی بکەن، تاوانیک نییە (کە لە جەنگدا بەشدار نەبن)، کاتێ بۆ خوا و پیغەمبەری خوا خیرخوازی بکەن (و لەوہی وا لە وزەیاندا یە درێغ نەکەن) هەروا تاوانیک لەسەر کارچاکان نییە، خوا لیبور و دل لاوینە ﴿۹۱﴾ (هەروا) تاوانیک بۆ ئەوانە نییە، کاتێ بیئە لای تۆ تا بۆ (جەنگ) سواریان بکە ی، وتت: چارەوپیە کم نییە کە ئیوہی سوار بکەم، (لای تۆ) گەرانیوہ، کەچی لە خەفەتا فرمیسک تزابوہ کالانە ی چاویان، چونکە شتیکیان نەبوو (تا لە رپگای خوادا) خەرجی بکەن ﴿۹۲﴾ رپگای گازندە و تاوانبار کردن تەنیا بۆ کەسانیک ئاوالە ییە کە لە تۆ ئیجازە دەخوازن، کەچی بێ نیازن، ئەوانە رازی بوون کە لە گەڵ دانیشتوووان بمیننەوہ، نەچنە خەزا و خوا مۆری لە دلّی ئەوان داوہ، جا لەبەر ئەوہ هیچ شتیکی نازانن ﴿۹۳﴾

کاتی که بۆ لای ئەوانه (که له خهزا کردن ملیان بادا) گه راپتهوه، بۆ ئیوه عوزر دیتنهوه، بلی: عوزر مه هیئنهوه و هه رگیز باوه رتان پی ناکهین، به راستی خوا ئیمه ی له هه والی ئیوه ناگادار کردووه و خوا و ره سوولی خوا کرده وهی ئیوه ده بینن، له پاشان بۆ لای که سی که له به رپیوار و نادیار و نه پنی و دیار و خۆیا و ئاشکرای ئیوه ناگایه، ده گپردرینهوه، جا به وهی نه نامتان داوه ناگادارتان ده کاتهوه (و سزاتان ده دا) ﴿۹۴﴾ کاتی بۆ لای ئەوان ده که رپیتهوه بۆ ئیوه سویند به خوا ده خۆن چاوپوشییان لی بکه ی، جا دووریان لی بکه، ئەوانه چه په ل و بیسن و جییان نیوه راستی دۆزه خه، به سزای ئەوهی کردوویانه ﴿۹۵﴾ سویندتان بۆ ده خۆن تا لییان رازی بی، جا ئە که ر ئیوه ش لییان رازی بن، خوا له تا قمی خوانه ناسان و فاسقان رازی نابی ﴿۹۶﴾ عه ره بی بیابانی له به ر خوانه ناسی و دوورووی سی سه خت و بی ره زاترن و بۆ سنوور پی نه زانی نی ئەوهی خوا بۆ پیغه مبه ره که ی نار دووه ناشی و له کار نه زان و کو لیترن و خوا زۆر زانا و له کارزانه ﴿۹۷﴾ تا قمی له م عه ره بی بیابانی شتیک که (له ریگای خوادا) ئەیه خشن به زیانی ئەزانن، لایان وایه باژ و پیتاکیان لی سه ندراره و بۆ ئیوه چاوه روانی رووداوه کانی دلته زینن، به خه یال ده لپین که هه ریینا به و زووانه موسولمانان تووشی رووداوی به دفه ر بن، هه ر بۆ ئەوانه، خوا بیسه ر و فره زانایه ﴿۹۸﴾ تا قمی (تر) له عه ره به بیابانییه کان بر وایان به خوا و رۆژی به ری هه یه، ئەوهی که ده یبه خشن بۆ نیزیکی له خویه و بۆ ئەمه یه که پیغه مبه ر به دوعا و نزا له بیریان نه باته وه با بزائن که هه ریینا ئەوه ببیته هۆی نیزیکی له خوا و خوا ده یانباته به ر به زه بی خۆی، به راستی خوا لیبور و دل لاوینه ﴿۹۹﴾

پیشه‌نگانی یه که مین له ناوړه‌کان و شهوانه‌ی وا یارمه‌تی ناوړه‌کانی یه که مینیان دا، شهوانه‌یش که به چاکی په‌یره‌وییان له‌وان کرد، خوا لییان رازییه و شهوانیش له‌و رازین، و باغ‌گه‌لیکی (له به‌ه‌شت) بۆ ناماده کردوون که چۆمه‌ئو به بن داره‌کانیدا شه‌روا، هه‌میشه‌یش له‌ویدا ده‌میننه‌وه و شه‌مه‌ش ده‌سکه‌وتیکی گه‌وره‌یه ﴿۱۰۰﴾ له (نیو) عه‌ره‌بی (بیابانی) که له ده‌وری تۆن، ده‌سته‌یه‌کیان ده‌روون و هه‌ندی‌کیش له خه‌لکی مه‌دینه‌ی دوورپوون، سه‌خت له‌سه‌ر دوورپوویی پی‌داده‌گرن و هه‌ر بۆ دوورپوویی راهاتوون و به‌ته‌واوی بار هاتوون که نایاناسی (و) ئیمه‌ ده‌یاناسین، ئیمه‌ دوو جار نازاریان ده‌ده‌ین، شه‌وسا بۆ لای جه‌زه‌به‌ی گه‌وره (له‌و دنیا) به‌رې ده‌کرین ﴿۱۰۱﴾ هه‌ندی‌تر ددانیان به‌تاوانی خو‌ییان دانا و کرده‌وی چاک و ناچاکیان لی‌کدا، به‌لکوو خوا تۆبه‌ی شه‌وانه‌ قه‌بوول بکا، به‌راستی خوا لی‌بور و دل‌لاوینه ﴿۱۰۲﴾ له‌مالی شه‌وان سه‌ده‌قه (زه‌کات) بگره‌تا به‌هۆی شه‌وه‌ پاکیان بکه‌یته‌وه و په‌روه‌ده‌یان بکه‌ی (و له کاتی زه‌کات وه‌گرتندا) دوعا و سزای خیریان بۆ بکه، به‌راستی دوعای تۆ هۆی تۆقره و ئارام بوونی شه‌وانه، خوا زۆر بیسه‌ر و زانایه ﴿۱۰۳﴾ ئایا نازانن که هه‌ر خوایه‌ تۆبه‌ له‌به‌نده‌کانی قه‌بوول ده‌کا و سه‌ده‌قه‌یان لی‌ وه‌رده‌گرئ، به‌راستی هه‌ر خوایه‌ تۆبه‌ قه‌بوول‌کار و دل‌لاوینه ﴿۱۰۴﴾ بلی: (هه‌ر کرده‌ویه‌ک که پی‌تان خۆشه) بی‌که‌ن، جا له‌ دوایدا خوا و پاسپارده‌ی خوا و برواداران کرده‌وه‌ی تۆبه‌ ده‌بینن (و ده‌یناسن و پی‌ده‌زانن) و به‌زوویی ده‌گه‌رینه‌وه‌ لای زانا و ئاگی نادیار و نه‌پنی و دیار و ئاشکرا، جا به‌وه‌ی ده‌تانکرد ئاگادارتان ده‌کاته‌وه ﴿۱۰۵﴾ هه‌ندی‌تر چاوه‌رپی فه‌رمانی خوادان، سا یا جه‌زه‌یه‌یان شه‌دا یا تۆبه‌یان لی‌ قه‌بوول ده‌کا، خوا زانا و له‌کارزانه ﴿۱۰۶﴾

(هه ندی تر له وانه) که سانیکن مزگه و تیکیان بۆ زیان گه یاندن (به موسلمانان) (بۆ به هیزکردنی خوانه ناسی دژایه تی و پژگ و بلاوی له نیو پرواداراندا سازدا و تا روانگه و قهله منداره یه ک بی بۆ که سی که له بهرا له گه ل خوا و پیغه مبهری خوادا مله به ملانیی کردبوو، به هه قیقه ت ئه وانه سویند ده خون که بیجگه له چاکه نیاز و ویستیکمان نه بووه، به لام خوا شایه دی ئه دا که درۆزنن ﴿۱۰۷﴾ هیچ کاتی له وییدا رومه وهسته (نوێژ مه که)، ئه و مزگه وتهی وا له رۆژی یه که مه وه له سه ر ههستی خواترسی دامه زرابی شیواتره که له وییدا روهستی (نوێژی تیدا بخوینی)، له وییدا پیاوانیک هه ن که پیاوانیکه پاک و خاوین بن، خوا پاکانی خوش ده وی ﴿۱۰۸﴾ ئایا که سی که هیم و بنه رتهی ئه وهی له سه ر ههستی خوا په رستی و په زای خوا دارشتوو، چاتره یا که سی که بنه رتهی ئه وهی له سه ر لیواره ی که ندالی فشه لۆک و رووخه ک و هه لدی ریکی بۆش داناوه، جا له ناکا و له گه ل ئه ودا ده ته پیته ناو ئاگری جه هه نده مه وه، خوا تاقمی سته مکاران رینوینی ناکا ﴿۱۰۹﴾ (به لام) ئه م بنایه ی خانوو که ئه وان دایاننا، هه میشه دلّه خورپی و دوودلی له دل و ده روونیا ندا دیلپته وه، مه گه ر دلیان له تله ت و کوت کوت بی (و بمرن ئه نا له دلیان ده رنایی)، خوا فره زانا و له کارزانه ﴿۱۱۰﴾ خوا گیان و مائی پروادارانی کرپوه که به هه شتیان بداتی (له بهر ئه وهی) له ریگای خوادا جه نگ ده که ن، جا ده کوژن و ده یس کوژین، ئه مه به لینیکی هه قه له سه ر ئه و (که) که له ته ورات و ئینجیل و قورئاندا باسی کراوه، چ که سی له خوا به به لینی خوی وه فادارتره، مزگینیان بی بۆ ئه و کرپن و فرۆشته ی له گه ل خوادا کردوتانه و هه ر ئه مه یسه ده سه که وتیکی گه وره ﴿۱۱۱﴾

(برواداران ئەمانەن): تۆبەکاران و خواپەرستان و عیبادەتکاران و رۆژووگران سپاس و ئیژان، سەیرانکەرەن (بۆ فێربوونی ئەزموون و عیلم و زانین)، کەرنۆش و سوژدەبەرەن، فەرماندەرەن بە چاکە و بەرگیریکەرەن لە خرابە، پارێزەرانی سنوور و کەوشەنی خوا، بە برواداران ئیگی ئاوا مزگینى بده (که بەهەشت هەى ئەوانە) «۱۱۲» بۆ پیغەمبەر و برواداران ناشی که بۆ بت پەرستان (لەبەر خوا بۆیان) پیاپێنەوه، هەرچەندە خزمى نێزیکیشیان بن، دواى ئەوهى سوور بۆیان پروون بۆوه که ئەوانە جەهەندەمین «۱۱۳» داواکردنى ئیبراهیم بۆ خوشبوون لە باوکی (نازەرى مامى) لەبەر قەول و بەئینىک بوو که بەوى دابوو، بەلام کاتى بوى پروون بۆوه که ئەو دوژمنى خوايه، بێزارى لى کرد و خۆى تێنەگەیاندا (چونکه) بەراستی ئیبراهیم زۆر دەس بە دوعا و نزا و لەسەر خۆ بوو «۱۱۴» و نەبووه که خوا هۆزىک دواى رینوینى کردنیان لارى بکا و سزایان بدا تا دیارى نەکا دەبى له چى خۆ پیاپێزن، بۆیان پروون بکاتهوه، بەراستی خوا به هەموو شتیىک زانایه «۱۱۵» بەراستی مولک و دەسلالتى ئاسمان و زهوى بۆ خوايه، دەژینى و دەمرینى، بێجگه له خوا پشتیوان و یاوه ریکتان بۆ نییه «۱۱۶» به هەقیقەت خوا پیغەمبەر و ئەوانەى دەربەدەرن و ئەوانەى یارمەتیدەرن و ئەوانەى که له دەموساتى سەختى و تەنگانەدا (له جەنگى تەبووک) پەپره و بیان له پیغەمبەر کرد، دواى ئەوهى که نێزیک بوو دل و دەروونى هەندى لهوانه (له رپی هەق) لادا (و له جەنگ بگه پێنەوه) له دوایدا خوا تۆبەى ئەوانى قەبوول کرد، بەراستی خوا سەبارەت بەوان دلسۆز و دل لاوینە «۱۱۷»

(هەروا) لەبارەى ئەو سى كەسە (كعب بن مالك و هلال بن أمية و مرارة بن الربيع) كە لە جەنگى تەبووك بەشدارىيان نەكرد، موسلمانانىش پېنەندى خۆيان لەگەڵ ئەواندا بېرىو؛ تا وایان بە سەر هات كە ئەم گۆى زەويیە هەراوہیان لى وەتەنگ هات؛ خۆشيان تەنگانەيان هاتى و زانىيان كە بىجگە لە خوا پەنايەك نىيە، لە پاشان خوا ئەوانى بەخشى تا بگەرپنەو، خوا تۆبە قەبوول دەكا و فرە دللاويىنە ﴿۱۱۸﴾ ئەى كەسانى كە پرواتان هیناوه! لە (نافەرمانى) خوا خۆپارىژن و لەگەڵ راستان بن (خۆپارىژان و راستان لە ئايەتى ۱۷۷ بەقەرە: چىلەزەرد بەيان كراوه) ﴿۱۱۹﴾ ناگونجى بۆ خەلكى مەدينە و دەورووبەرى لە عەرەبەكانى بىابانى كە راسپادەى خوا بەجىيىلن و گيانى خۆيان لە گيانى پىغەمبەر خۆشتر بوى، ئەمە لەبەر ئەوہيە كە تىنووتى، ماندوويەتى و برسيتى لە ريگاي خوادا و هەر هەنگاوى كە بىيتە هۆى توورەبوونى خوانەناسان، زەرەر لە دوژمندان، گشتى خوا بە چاكە بۆيان دەنووسى، بەراستى خوا پاداشى كارچاكان زايە ناكا ﴿۱۲۰﴾ هەر چەندە مال و دراويكى دەيبەخشن، كەم نە زۆر، و هەر دۆل و گەلى كە بۆ جەنگ لە رپى خوا دەيبەرن و پييدا دەرباز دەبن و دەروڤن خوا بۆيان دەنووسى بۆ ئەوہى باشتريين پاداشيان پىيدا ﴿۱۲۱﴾ ناگونجى پرواداران هەموو (بۆ خەزا) برون، جا با لە هەر دەستەيەك لەوان هەندى برون تا لە دين (و زانستە كانى ئىسلاميدا) ئاگادارى پەيا بگەن و لە كاتى گەرانەو، بۆ لاي خىلى خۆيان ئەوان بترسینن تا (لە نافەرمانى خوا) بترسن تا بەلكوو (لە گوناح) خۆ رابگرن ﴿۱۲۲﴾

ئهی کهسانی که پرواتان هیئاوه! له گهل خوانه ناسانی که لیتان نیزیکنن جه ننگ بکهن (و دوژمنی دوورتر، ئیوه له دوژمنانی نیزیکن غافل نه کا) و ئهوانه ئه بی له ئیوه زه بروزه ننگ و توندوتیژی ههست بکهن، بزائن که به راستی خوا له گهل خوپاریزانه «۱۲۳» هه ده می که سوورده تیک دیته خواری، هه ندی له دووروه کان (به به کتر) ده لئین: ئه م سوورده ته بروای کیه تانی زیاد کرد؟ (به وان بلئ): به لام کهسانی که بروایان هیئاوه بروایان زیاد بووه و ئه وان به که یف و خوشحالن «۱۲۴» به لام ئهوانه ی له ناو دل و ده روونیاندا ده غه ز و نه خوشی هه یه، پیسی و ناپاکی له سه ر پیسی و ناپاکییان زیاد بووه و به خوانه ناسی مردیشن «۱۲۵» ئایا ئهوانه نابینن که له هه ر سالیکندا جاریک یا دوو جار تاقی ده کړینه وه؟ هیما ن په شیمان نابنه وه و توبه ناکه ن و ناخه نه وه بیر و ته می نابن «۱۲۶» هه رکاتی سوورده تیک بیته خواری، هه ندی له وان (دووروه کان) بو یه کتر ده روان (و ده لئین) ئایا که سی که ئیوه ده بینن (و ئه که ر لای پیغه مبه ر برۆین، که س پیمان نازانی)، له پاشان ده گه رپینه وه (ده چنه ده ری)، خوا دلایان له (هه ق) ده گپرتته وه، به راستی ئهوانه هوزیکن نافامن (و بی زانستن) «۱۲۷» به هه قیقه ت پیغه مبه ریک له خوتان بو لاتان هات که ده رد و به لا و ره نجی ئیوه له سه ر ئه و گران و سه خته و له سه ر رینوینی ئیوه سووره و سه باره ت به برواداران دل سووزیکی فره دل لاوینه «۱۲۸» جا ئه که ر ئهوانه روویان (له هه ق) وه رکپرا (نیگه ران مبه) بلئ: خوا بو من به سه، هیچ خودای بیجکه له و نییه و پشتم هه ر به و به ستوه و هه ر ئه ویشه خپوی ته ختی به ختی که وره یه «۱۲۹»

سووردهی یوونس ۱۰۹ ئایه ته